

Вице-консульство, *sn.* le vice consulat.
 — консулъ, *sn.* un vice-consul.
 — кралевство, *sn.* la vice-royauté.
 — краль (вицерой), *sn.* un vice roi; || — лица, *sf.* une vice-reine.
 — легатство, *sn.* la vice-légation.
 — легатъ (папски), *sn.* un vice-legat.
 — офиціалъ, *sn.* un vice-gérant.
 — президентство, *sn.* la vice-présidence.
 — президентъ, *sn.* un vice président.
 — сенешаль, *sn.* un vice-sénéchal.

Вицъ (индійска стомана), *sn.* le wootz.

Вишни, *sf. pl. fam.* le gobet.

Вiadукъ (люстъ на джы за желзенъ пътъ), *sn.* le viaduc.

Виене, *sn.* le tourbillonnement, ‘‘urlement, tournoiemment et -noiment *m.*; || свѣтъ или шеметъ, le vertige, tournoiment de tête, *m.*; || страдалецъ отъ — свѣтъ, vertigineux, *adj.*

Війна кобея, *sf. plante*, le cobaea ou cob e *f.*
 — сефа, *sf. plante*, le belvédère ou belveder.

Віолонче, *sn.* le violoncelle ou basse et basse de viole *f.* [niste, bassiste *m.*]

Віолончелнѣсть, *sm.* un violoncelliste et -li-

Віоль, *sm.* la viole; || д'амуръ, *sm.* viole d'amour.

Вія, *vn.* bruire; || — *ca*, *vr.* tourbillonner; 1.

— които са віе (за растенеа), *Bot.* volubile, *adj.*; 2. віе си гївздо, *v. imp.* il aire; 3.

віе (за вількъ), il ‘‘hurle; 4. *pl.* віять, elles grimpent; || които растенеа — или влекать, *Bot.* grimpantes, *adj.* [tholithe *m.*]

Вкаменена кость (отъ пилецъ), *sf.* l'orni-

— мідена чарупка, *sf.* l'ostracite *f.*

— риба, *sf.* l'ichthyolithe *m.*

— чарупка, *sf.* la conchyte.

Вкамено растене, *sn.* H. nat. le phytolith.

Вкамененъ, *adj.* pétrifié; || *fam.* transi.

— листъ, *sm.* H. nat. le phyllithe.

— рыбенъ зѣбъ, *sm.* H. nat. le glossop tre.

Вкаменителентъ, *adj.* p trifiant. [cation.]

Вкаменѣлостъ, *sf.* и -нѣне, *sn.* la pétrification.

Вкаменѣвамъ, *va.* pétrifier; || — *ca*, *vr.* se pétrifier; || **вкаменяваса**, *v. imp.* il se lapidifie.

Вкамениване (ставане камикъ), *sn.* la lapidification.

Вкарвамъ, *vn.* introduire, induire, ramener, fourrir; 1. (въ глава), suggérer; || *fig.* emb guiner de; 2. (въ кошара), acculer; 3. (дивичъ), rabattre; 4. навѣтрѣ (за сокове), *Med.* r perreuter; 5. (въ безназначие), anarachiser; 6. (въ пътъ нѣкого), *fam.* morig ner.

Вкарване, *sn.* l'introduction, suggestion *f.*: 1.

(навѣтрѣ), la r percu sion; 2. *Phys.* l'intro-

mision *f.*; 3. *Mar.* le billard.

Вкарвателно срѣдство (навѣтрѣ), *sn.*

Med. r percu sif, ive, *adj. s.*

Вкисване, *sn.* l'acari tret  f.

Вкисливамъ, *va.* acidifier.

Вкисливане, *sn.* l'acidification *f.*; || заможъ за —, *Chim.* acidifiable, *adj.*

Вкиснать, *adj.* acariâtre.

Вкиснувамъ, *vn.* s'aigrir; || — *ca*, *vr.* s'acidifier.

Вкиснува, *v. imp.* il leve; || — *ca*, *v. imp.* il ferment, il s'oxyde; || (за numie), il se pique.

Вкиснуване, *sn.* la gustation, bouillaison *f.*; || *Chim.* l'oxyg n ation *f.*

Вкоренень, *adj.* invétéré.

Вкоренителентъ, *adj.* Bot. radicant.

Вкоренивамса, *vr.* s'enraciner, s'inv t rer, se durcir; || вкореняваса (хваща корень), *v. imp. fig.* il prend racine.

Вкусенъ, *adj.* savoureux, ragoûtant, délicat, saporifique; || (за вино), généreux; || по —, d'un goût relevé (voyez Издѣнь).

Вкусникъ (вѣщъ на вина), *sm.* un gourmet.

Вкусность, *sf.* la délicatesse, sapidité (voyez Сладость).

Вкуснувамъ, *va.* savourer.

Вкуснуване, *sn.* le savourement.

Вкусова нерва, *sf.* Anat. nerf gustatif *m.*

Вкуснѣтъ, *adj.* saporifique.

Вкусъ (и *fig.*) *sm.* le goût, saveur *f.*: 1. la manière, le genre, le gré; 2. *fig.* le palais; 3. на вѣтъ —, rococo, *adj.*; 4. (въ искуствѣ), le style; 5. имамъ —, *vn.* sentir; 6. намиръмъ по -тъ си, *va.* trouver 脿 sa convenance; 7. развалимъ -тъ си, *va.* blaser.

Влага, *sf.* l'humeur *f.*

Влагалище (у Bot.) *sn.* la gaine; || (за брусь у косаи), le coffin.

Влагамъ, *va.* prêter, rentrer; || (въ кесил пары), embourser.

Влагане, *sn.* la fourniture; || (пары), le prêt.

Влагачъ, *-ка, -ка*, *s.* pr teur, euse; || Com. un d positeur.

Влагогонителентъ, *adj.* hydrofuge.

Владамъ, *va.* jouir de.

Владыка, *sm.* métropolitain *m.*

Владычество, *sn.* l'empire *m.*, la domination, puissance *f.*

Владычнина, *sf.* diocésain, *adj.*

Владышка митра (инфель), *sf.* l'infule *f.*
 — патерница, *sf.* la caducée.

Владѣлецъ, *sm.* un possesseur, châtelain *s.*; || (на заложенъ имотъ), un engagiste.

Владѣніе, *sn.* la possession, jouissance, souveraineté, puissance *f.*, territoire *m.*; 1. *Jur.* la saisine, bien-tenue *f.*; 2. правда за — и относителън до —, possessoir, *adj.*; 3.

изгонване отъ —, *va.* d p soseder; 4. изгонване отъ —, la d p sosition; 5. завърнуване у —, *Jur.* droit de postminie *f.*

6. въвъждане у —, *Jur.* l'ensaisinement *m.*; 7. поставямя въ —, *va.* *Jur.* ensaisiner.

Владѣтелентъ, *adj.* régnant.

Владѣтелска земя, *sf.* la seigneurie.

Владѣтель (който управлява), *sm.* un gouvernant; || (на духовно място), un bénéficier; || *Jur.* bien-tenant *s.*

Владѣнія и Владамъ, *va.* administrer, manier,